

SPORT-VILÁG

A »Nemzetközi Koresolyázó-Szövetség«, a »Magyar Kerékpáros-Szövetség«, a »Magyar Labdarugók Szövetsége«, a »Budapesti Versenypálya-Szövetség«, az »Adj' Isten« Kerékpáros-Kör, az »Aquincum« III. ker. Kerékpár-Egylet, a »Besztercebányai Sport-Club«, a »Budai Kerékpár-Egyesület«, a »Budapesti (Budai) Torna-Egylet«, a »Budapesti Atletikai Klub«, a »Bpesti Kerékpár-Egyesület 1882.«, a »Budapesti Koresolyázó-Egylet«, a »Budapesti Torna-Club«, a »Csillag« Kerékpáros-Kör, a »Budapesti III. kerületi Torna- és Vivő-Egylet«, a »Budapesti Posta- és Táviratbiztosítók Sportegyesülete«, a »Condor« Kerékpár-Egylet, az »Edison« Kerékpár-Egyesület, »Eperjesi Torna- és Vivő-Egyesület«, a »Fővárosi Kerékpár-Egylet«, a »Fővárosi Torna-Club«, a »Grafika« Kerékpáros-Kör, a »Hunnia« Magy. Bicycle-Club, az »Obudai Torna-Egylet«, a »Budapesti Ramblerek«, a »Sólyom« Kerékpár-Egylet, a »Soproni Football-Club«, a »Szegedi Vivő-Egylet«, a »Turista Kerékpáros-Egyesület« és »Vándorkerékpár-Kör« hivatalos lapja.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Negyed évre 2 kor., fél évre 4 kor., egész évre 8 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelenik minden
vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

VI. kerület, Szív-utca 6. szám alatt.

KERÉKPÁROZÁS.

Kerékpáron a bosnyákok közt.

Írta: *Tarján Elemér.*

A szerző amatőr felvételeivel.

(Folytatás.)

Elhatároztuk, hogy az éjjelt Bocácon töltjük, a mely a Vrba völgyében a forgalmat egyedül közvetítő dilizsánsz állomáshelye. A dilizsánsz szintén katonai kezelés alatt áll. Az állomáson a katonai hatóság által szigorúan megszállott, elég mérsékelt árak mellett vendéglő és két szobából álló szálló is van berendezve. Az egyik kétágyas szobában történetesen egy gyalogos turista pihente ki — Banjaluka felől jövet — az út fáradalmait. Délután tért nyugalomra, szigorúan meghagyva a vendéglősnek, hogy őt semmi körülmények közt fel ne keltsse. Vacsorára is csak akkor jön, ha önmagától felébred. A vendéglős — mi telhetett tőle egyéb — ellenvetést nem tűrő hangon adta tudunkra, hogy ha a pasas magától elő nem bujik, az egyágyas szobával kell beérnünk.

— Uram fia! — szólok kétségbeesetten Lajcsi barátomnak — hogy férhet meg három fáradt kerékpáros egy ágyban!?

Lajcsi barátomat ez a kérdés nem zavarta ki szokott nyugalomból és nagy bölcsen felelt:

— Bizony nem valami nagyszertűen. (Elég lakonikus válasz!)

— No fiuk — mondok — oldjátok meg saruitokat és imádkozzatok, hogy a hatalmas Allah könyörüljön meg rajtunk és ébreszse fel álmaiból e dicső férfit, mert különben elhegüdték már a mi éjszakai nyugodalmunkat.

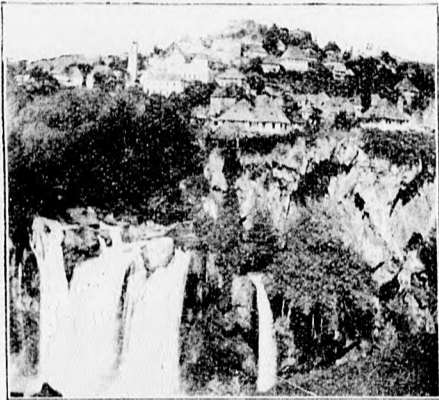
Nyakunkba kanyarítottuk pellerinünket és a meredek sziklaúton felkapaszkodtunk a várba. A Vrba erős ívben kanyarodik a vár alatt és felülről fényes kilátás nyílik a kanyarodás mindkét irányába. A 2—3 méter vastag várfalak, daczolja a századok viharai, elég jó állapotban állanak még fenn a hegyen. A várból széles bástyafal vezet közvetlen a folyó felett emelkedő őrtoronyhoz, a mely remek kilátási pontul kínálkozott, de megközelítése életveszélyes lett volna. A vár a Vrba fordulatánál egy magányosan álló sziklahegyen épülve, oly bevehetetlen erősség lehetett hajdanában, honnan az egész vidéket uralhatták.

A falak körül járva, tompa dübörgés hallatszik lépteink alatt. Nyilván földalatti folyosók felett járunk.

Visszatértünk az állomásra. Allah megkönyörült rajtunk. Barátunkat már vacsoránál találtuk. Hatalmas szélesvállú, zord tekintetű alak volt. Hangja bizonynyal egy felébredt oroszlánéhoz lehetett hasonlatos; mi ugyan nem hallottuk, de ilyen embernek nem lehet más hangja, mint — egy felébredt oroszlánnak. Rögtön el is neveztük őt így. Megértettem a vendéglős óvatosságát és úgy magamban megvallottam, hogy ezt a bácsit bizony én sem mertem volna felébreszteni, ha

mindjárt fent a várban kellett volna is az éjszakát töltenem.

Késő éjszaka megérkezett a dilizsánsz is az utasokkal. Jajceből együtt indult a kocsival egy kerékpáros, a ki Bocácsba a 33 km.-es távon néhány órával előttük érkezett. Ily páratlan jó

A jajcai vizesés.

A jajcai vizesés oldalról.

Utea Pliva-Jezeróban.

úton, a hol vasút egyáltalában nem jár, dominál a bicikli minden más közlekedési eszköz felett. De élnek is vele az emberek.

Utközben egy kéményseprővel találkoztunk. Örült spurban jött szembe velünk és az út egy hirtelen fordulatánál kis hítja, hogy össze nem

vágódtunk. Szóval a bicikli hódító útjában már a kürtöbe is feljutott. (Ha így megy tovább, még biciklin megyünk fel a holdba!) Egy dörgő Adj' Isten-nel üdvözöltük a kis kormost.

Másnap, szeptember 23-án, kora reggel ébredtünk. A magasan álló vendéglő erkélyéről gyönyörű kilátásunk van a folyó partjág húzódo parkra és tovább, végig a Vrba völgyére. A felkelő nap sugarai bearayozzák a bocáci vár romjait.

A vadregényes, gyönyörű tájék, a balsamos illatú reggeli levegő szinte megrészegített és egy jóízűen elfogyasztott, tízórainak beillő kerékpáros-reggeli után elindultunk Jajce felé.

Remek úton haladunk tovább, a mely vadregényes részletekben felülmulja az előző napon látottakat. A Greben kikönyöklő hegyszorosaiiban az út is nagy ügygyel-bajjal kanyarog. Több helyen nem tud magának a sziklahegyek miatt a folyóparton rést törni, belefürödik a hegybe és hosszú, lámpával világított földalatti folyosókon át vezet ki ismét a szabadba.

Alig egy félórai karikázás után találkoztunk a mi turistánkkal, puskával a vállán. Utána vadászutyája ballagott. Már hajnalban indult útnak. Erőteljes »All' Heil«-jal köszöntöttük, a mit ő szívélyesen viszonzott. (Lám, nem is olyan haragos ez a túrázó — oroszán!) Azt hiszem, minden sporttársam tapasztalta már azt a jóleső büszke fölényt, a mely eltölti, valahányszor ilyen unalmas lassúsággal csammogó gyalogturistával találkozik, a ki a hátán még nehéz ruzsakkot is cipel. Játszi könnyűséggel surranunk el mellettük és — tisztelet, becsület gyalogos sporttársainknak — mégis lesajnáljuk őket. A mi nekik örömet szerez, arra mi csak akkor fanyalodunk, ha muszáj. Pneumatik-pukkadás, géptörés, megmászhatlan hegyek nyujtanak is erre bő alkalmat.

Ezen a minden képzeletet felülmuló, csodás szépségű vidéken különben a gyaloglás sem lehet unalmas, mert valóban mi is csak lassan taposunk a pedált, nehezünkre esik megválnunk egyik-másik pazar részlettől, a melyet most látunk először és bizonyára utoljára is. Jobbról-balról, a sziklás hegyhasadékokból sebes folyású patakok sietnek a Vrba, a melyeknek gyors folyását a bosnyákok kezdetleges orsószerkezetű kis malmocskák hajtására használják fel. Egy helyen közvetlen utunk mellett nagy zakatolással forgó ilyen malmocskát vettünk észre és miután a közelben sehol egy lelket nem láttunk, kíváncsian nyitottunk be a malom ajtaján. Igazi csendéletet találtunk bent. Egy tarisznya teli búzával a szögre akasztva, a garat megtöltve, a malomkő elhagyatottan végzi a munkáját.

A nép becsületességét jellemzi, hogy a gazda tárva nyitva hagyja az ajtót, kis vagyónkáját senkitől sem félve.

Tovább haladunk. Egy hídon a folyó járhatóbb jobb partjára kelünk át és kijutva a sziklaszorosból, immár szabadon megy az út a napfényes, termékeny mezőségek között. Még egy

meredek hegyre kell felkapaszkodnunk és az út egy hirtelen fordulatánál meglepően tűnik elénk festői szépségében a régi Bosznia kulcsa, Jajce városa.

Utunk magaslatáról áttekinthetjük a várost. Törökös építkezésű házi lépcsőzetesen emelkednek a hegyoldalra, a melynek tetején távolból a velencei kampanilléhez hasonló Lukács torony és a jajcai fellegvárnak hajdan bevehetetlen erősségű bástyái emlékeztetik az utast a város történeti jelentőségű multjára.

Keresztül hajtunk a városnak orientális élénk-ségű bazárján. A szűk, piszkos utcákban minduntalan terhekkel erősen megrakott öszvérekkel és apró lovakkal találkozunk, a melyek elállják utunkat és hiába igyekezzük őket kialszósunkkal és nógatósunkkal félre terelni, ránk sem hederítenek. A maga elé bámulva utánunk kullogó gazdájuknak mindazonáltal még lezckét adhatnának a figyelmességéből.

A sűrű, rácsos ablakairól felismerhető török házikók festői rendtelenségben kuszált sorai közül minden felé régi tornyok, méternyi vastag falak emelkednek ki, a melyek valamikor talán paloták részei lehettek.

Áthaladva a terméskőből faragott boltíves plivai kapun, a melynek árnyékában koldusok és hajcsárok pihennek, a távolról zúgó víztömeg moraja üti meg fülünket. Lépcsőzetes uton leérünk a világhírű jajcai vizeséhez, a melyet a Pliva folyónak a Vrbasba való beömlése képez. Rozoga malmokkal élénkített sűrű bokrok közül bukkan elő a Pliva habzó vize és 8—10 méter szélességben zuhog le a 30 méternyi mélységbe. A hatalmas víztömeg a kiálló sziklákra szétzúzódva, a folyó völgyét a vizecseppek milliárdjainak ködébe burkolja.

A vizesés közvetlen közelségében híd vezet át a tulsó parton emelkedő hegy tetejére épült házikóhoz, a melynek színes üvegekkel fedett ablakán kitekintve, tündéri szépségben tárul elénk a déli nap sugarainak szivárvány színeiben pompázó vizesés, háttérben a váromokkal ékeskedő város felette romantikus képével. A tündérmesébe illő látványosságtól eltelve, alig tudunk a helytől megválni.

Délután a Jezero tóhoz tettünk kirándulást. Festői szép vidéken visz az út a Pliva folyó mellett, a mely több apró szigetet alkot és Jajcától néhány kilométernyire hatalmas tóvá szélesedik ki. Ez a megszállott tartományok legnagyobb tava. A jajcai Grand-Hotel vendéglő-sének — különben honfitársunknak — ajánlatára innen még kihajtottunk Sinjakoba, a rézöntőbe. Ez a »látványosság« azonban nem érdemelte még a fáradságot, a melyet reáparazoltunk, de az már az utazó természetrajzához tartozik, hogy utjába eső minden kovácsműhelybe bekukkant, míg odahaza a leghatalmasabb berendezési ipartelep sem jutna eszébe megtekinteni.

A folytonosan ereszkedő úton gyors iramban értünk vissza Jajcába és a szállodai portás vezetésével leszállunk a katakombákba. E föld alatti sziklaboltzatokba csukatta a durvaságáról és vitéségéről híres Jajcanin Vuk bosnyák vezér vetélytársát Gerzovói Alit. Egy óratorny is jelzi a hős keresztény vezér emlékét.

(Folytatása következik.)

Kerékpár-világ.

* Kerékpáros cross country verseny rendezését határozta el az Osterreich. Touring Klub.

* Az Edison Kerékpár-Egylet folyó évi január hó 3-án tartotta VI-ik rendes évi közgyűlést egyleti helyiségében. A gyűlést az elnök nyitotta meg, üdvözlőlvén a tagokat és a társaságok képviselőit, minek megtörténtével a titkár szólította fel jelentése megtételére.

Titkári jelentés megemlékezik a tagok szép összetartásáról és ebből kifolyólag a sikerült kirándulásokról, felemlíti továbbá a társaságok részéről tapasztalt jóindulatot, végül kéri a tagokat, hogy maradjanak a régi jó barátok, mert csak így fejleszthetik eredményesen a sportot,

és csak így vihetik dicsőséggel síkra az egyesület színeit. A jelentés többi része a rendezett versenyeket, valamint az apróbb eseményeket tárgyalta.

A pénztári jelentés egyhangúlag elfogadtatott, a tisztikarnak, valamint a választmányának a felmentvény megadott és buzgó működésükért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott meg.

A megejtett választás eredménye következő: elnök: Arany Dezső, alelnökök: Császár József és Grünberg Adolf, titkár: Vecsey Nándor, jegyző: Handler Gyula, pénztárnok: Papp Miksa, ellenőrök: Kalotai Ármán és Kaufmann Emil, háznagy: Radványi Leó, I. kapitány: Hirsch Lajos, II. kapitány: Stern Henrik.

Választmány: rendes tagok: Schreuer Béla, Mittelmann Ferencz, Mähler Miksa, Hirsch H. Hugó, Greiner Frigyes, Wilcesek Rezső. Póttagok: Ritter Arnold, Burián Géza.

Grünberg alelnök megköszöni megválasztását, elfoglaltsága miatt azonban lemond, mit a közgyűlés azonban nem fogadott el.

A közgyűlést az elnök lelkes szavai rekesztették be, a jelenlévők azonban a legjobb hangulatban csak a késő éjjeli órákban oszlottak szét.

* A német kerékpáros-szövetség tagjainak száma mult évben ismét apadt, a mennyiben december hóban csak 39,034 tagja volt az előző évi 44,841-el szemben.

* Uj francia kerékpáros-szövetség van alakulóban Lyonban Federation des Sociétés Cyclistes de France cím alatt.

Rambler

a legtökéletesebb football

11 kor. 50 fill.

OLBRICH L.

gyártmánya

BUDAPEST, Teréz-körút 6.

Egyleti tagok figyelmébe ajánljuk!

Dús raktár különleges-
ségek, fényképezési
készülékek és hozzá-
való összes e szakba
vágó cikkek.

Wachtl és Tsa IV. k., Eskü-út 6. sz.

(Clotild főhercegnő palota.)

Egyleti tagok érkezőmennyben részesülnek. Telefon 27--91.

Motor-sport.

** Autodrom Berlinben folyó év nyarán Berlin egy nagyszabású sportteleppel fog gazdagodni. Internationaler Sportpark Autodrom cím alatt egy vállalat alakult meg, mely nemcsak motorversenyekre alkalmas pályát teremt, hanem azt, a motor-ipar legújabb vívmányainak állandó kiállításával is kapcsolatba fogja hozni. E mellett kerékpár pályát is épít, mely a párisi Park des Princes pálya mintájára 500 méternél jóval hosszabb lesz. A terület, melyet e célra megszereztek, Schöneberg és Friedenau között fekszik és minden oldalról könnyen megközelíthető. Egy nagy vízmedence a motor-csónakok kipróbálására fog szolgálni, ezenkívül lesznek tennisz és football játszó terek is.

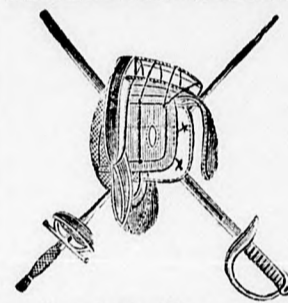
** A Gordon-Bennet-versenyre az Angol Automobil-Clubnak sikerült Irlandban egy alkalmas útvonalat kiszemelni, mely a szabályoknak minden tekintetben megfelel. Az út hossza 209 kilométer, az úttest azonban nem a legjobb minőségű. Így tehát valószínű, hogy ezen verseny ez évben angol területen fog lefolyni.

VAS GÉZA

BUDAPEST, VI., Gyár-utca 28.

Dús raktárt tart
kerékpárokban és kerékpár-
alkatrészekben.

Arjegyék ingyen és bérmentve.

Egyletek, körök
és amatőrök

szíves figyelmébe ajánljuk
a legjobb verona
és solingeni

vívókardjainkat

és kitünő készítményű

vívófelszerelésünket

olesó árak mellett. U. m.:

Olasz és magyar vívókardok darabja kor. 5.—, kor. 5.50, 6.25 és 8.—; pengék kor. 2.— és 2.50.

Francia és olasz vitörök darabja kor. 3.50 és kor. 6.25; pengék kor. 1.50 és 1.60.

Vívókard-fejvédek drbja kor. 10.—, 11.—, 12.—, kor. 13.— és 15.—.

Vitör arc- és fejvédek drbja kor. 4.50 és 7.—.

Vívókard-keztük darabja korona 4.50 és 5.—.

Párbajkardok, kardmellvédek, vívókabátok stb. stb.

Továbbá választékos nagy raktárt tartunk:

Fegyverek-, töltények-, vadászati és halászati felszerelésekben, tornaszerek-,

Football-, Lawn-Tennis-, korcsolyák- és mindennemű sport-árúkbán.

Teljes felszereléséknél árkedvezmény.

Zubek Bertalan és Jársa

sportárú-kereskedők
Budapest, IV. ker., Múzeum-körút 29. sz.

Magyar királyi szabadalom!

Bicycli-czipők.

Nagy választékú raktár viz-
álló amerikai fehér krom-
börben és douglasz-börben.

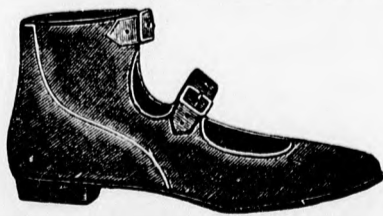
Több rendbeli kitüntetés!

Football-czipőkben

párja kész rak-
tárból, vagy
mérték szerint

14 kor.

Különös figyelembe fehér bajnok-football-czipők a la WAGNER RUDI.

Ehrenreich A. és Tsa

Vadász-czipők
túra-czipők

úgy mint mindennemű

sport-czipők, alkalmi

czipők stb. stb.

készítetnek

első

magyar sportcipész

műhelyében

Budapest, Andrassy-út 76.

ATHLETIKA. TORNA.

Válasz Kemény Ferencz igazgató úrnak.

A bécsi »Die Zeit« című napilap két hét előtti sportkülönletében Kemény Ferencz reáliskolai igazgató terjedelmes cikket tett közre »Die Schule als sportliche Brutanstalt« címmel, részletesen tárgyalva a középiskolai tanulók egyletekbe való belépésének s a nagy nyilvánosság előtti sport-szereplésének erkölcsileg káros következményeit. Kiméltlenül támadja a magyar sportegyleteket, őket okolván egyedül a középiskolai tanuló ifjúságnak sport okozta eltévelyedéseért s megvádolva őket azzal, hogy a testi kultusz fejlesztésének czégére alatt a fiatalság szellemi munkáját megbénítják s gyöngéd lelkét megmértelyezik. Kilencz pontban sorolja fel végül azon okokat, melyek cikke megírására s ama javaslat felvetésére bírtak, hogy energikus miniszteri rendelet tiltsa el a középiskolai fiatalságot az egyletekbe való belépéstől s ezzel a nyilvánosság előtti szerepléstől, mely rendelet fogantatása az igazgatók és tanároknak bizassék személyes felelősség mellett.

Nem értjük valóban, mi indíthatta a direktor urat arra, hogy tisztán hazai sport és pedagógiai viszonyunkra vonatkozó cikkét egy külföldi lapban közzétegye, hiszen jól tudhatta azt, hogy külföldi sportegylet úgy sem fog reagálni az őt nem érintő támadásra, magyar sportegylet pedig restelli, hogy nagy áldozatokkal megteremtett hazai sportintézményeinket a külföldi sajtóban, éppen egy magyar pedagógus igaztalan támadása és kiméltetlen meghurcolása ellen védje.

Rosszul esik nekünk az a tudat, hogy ez a ragyogó tollú magyar író, szolgálatába szegődött egy idegen sajtónak, ama célzattal, hogy a külföld előtt ostorozza vélt hibáinkat, s fellebbentse a magyar sportélet állítólagos erkölcsi süllyedését nagy öröme a bennünket különösen szerető »kedves bécsi sporttársainknak«.

Többször olvastam Kemény Ferencznek értekezéseit, melyek a magyar napilapokban, sőt két ízben a Sport-Világ albumában is láttak napvilágot s gyönyörűséggel szívtam magamba az ott foglalt tanításokat, a rég multba való visszapillantásokat s azon terveket, melyek különösen a tanuló ifjúság testi kultuszának fejlesztését czélozták. 1896-ban kiadott emlékkönyvünkben »Olympia feltámadása« címmel közölt cikke oly maradandó hatással volt fogékony fiatal lelkemre, hogy rajongással tanulmányoztam a klasszikus mult eseményeit s törhetlen ambícióval készültem egy előttem szinte megközelíthetlenné látszó cél elérésére. A mint hatalmas vonásokban lelki szemeim elé varázsolta az olympusi küzdelmeket a maga fenséges és klaszszikus mivoltában s festette élénk színekkel azt a bizarr keretet, melyet a stadion márványlépcsőit ellepő fanatikus néptömeg képezett, azt a mámoros hangulatot, mely az ifjak küzdelmében gyönyörködő publikum ujjongó örömeiben s tomboló lelkesedésében nyert kifejezést, egész valómát megváltoztatta s rabjává lettem egy váagnak: *olympiai győzővé lenni s e vágy elérésének lehetőségeért ernyedetlen szorgalommal és kitartással hónapokon küzdöttem, fáradoztam.*

Kemény Ferenczben láttam azt az író, ki az akkoriban még inkább kezdetlegesnek mondható magyar sporttörténetet hivatva leendő tollával szolgálni s e hatalmas eszköz segítségével a testi kultusz szent ügye érdekében síkra szállani. Azt hittem, hogy az az ember, ki a mult eseményeit, az antik világ szépségeit oly ragyogó stílussal az olvasó előtt kedveltté tudja tenni: az sokszorta jobban lesz képes meghódítani a lelkeket egy modern szellemű nemes ügy, a tanuló ifjúság testi nevelésének fontos ügye számára.

Sajnálattal kell konstatálnom, hogy eme ábrándjaimat a »Zeit«-ban közölt cikk teljesen szétfoszlatta. Modern úgryról lévén szó, modern szellemet reméltem kiolvasni, s ime: azt tapasztalom, hogy Kemény Ferencz konzekvens

maradt eddigi gondolkodásához s nemcsak az antik szépért, hanem az antik gyöngeségeikért is rajong s felfogása mindennek mondható, csak nem modernnek. A ki botránys dolognak tartja azt, hogy középiskolai tanuló Bécsben megnyerte a »főhercegi vándordíjat« s eítéli a berlini ifjak törekvéseit, melyek egy ifjúsági sportlap kiadásában s ezzel kapcsolatosan versenyek kiírásában nyertek kifejezést, az maradi gondolkodását bizonyítja. Elvetemedettségnak tartja azt, hogy egyesületek ifjakat nevelnek s a nevelés jutalmául csupán azt kéri, hogy az illetők tanulmányaiknak befejezte után erkölcsi és anyagi támogatásban részesítsék a nekik áldozatot hozó testületeket, a legnagyobb »moral-insanité«-nek bélyegzi azt a ténykedést, mely nemzetközi mérkőzéseken való részvételre árnevek használatára kényszeríti állítólag a fiatalabb koru deákokat.

Többször olvastam végig figyelemmel a cikket s mindinkább erősebben gyökeredzett meg bennem az a meggyőződés, hogy Kemény csak azért támad oly vehemensen a magyar sportegyletek ellen, hogy leplezze a magyar pedagógiának hibáit. Ne az egyeteket okolja a deákság erkölcsi romlásáért, hanem a magyar pedagógiát, melynek nincsen meg a tekintélye, nincsen hatalma s tehetetlen azon áramlattal szemben, mely a középiskolákban immár nehezen kiüríthető gyökeret vert.

Középiskolákban a mai rendszer mellett a testi kultusz fejlesztése s a sport megkedveltetése úgyszólván lehetetlen Tanáraink legjava a tornát semmibe sem veszik s megvetik azokat, kik örömet találnak a testi nevelésben. Egynehány kivétellel, nem ismerem a fővárosban oly tornatanárt, ki lelkiismeretesen megfelcsele kötelességének. A legtöbbje nem törődik tanítványaival s örül, ha azok a torna órában más szórakozást-találnak a testedzés helyett. Kijölik belőlük a küzdés vágyát s a versengés iránti ambíciót, s egyenesen bekergetik a kavéházak dohány-füstös kártya szobáiba, vagy ha éppen szabad levegőben való szórakozásról van szó, a túrfa. A frissebb vérkeringésű ifjúbán azonban ezen indolencia dacára is felébred a küzdés vágya s nem találván más módot ambóciójának kielégítésére, belép valamely sportegyesületbe, hol tornászik, athletizál, játszik, szóval testét neveli. Ilyetén képpen a magyar sportegyletek akaratlanul kiűtötték az iskola kezéből a testnevelést s végzik céltudatosan azt a kulturális munkát, mely tulajdonképpen a pedagógiának feladata volna. Működésük — legalább a javarésze — tisztességes elveken s nagy czélok önzetlen megvalósításán alapul. Légből kapott s valószínűleg téves információon alapul tehát a direktor úrnak az az állítása, hogy egyesületeink valóságos vadászatot rendeznek testileg fejlettebb középiskolai tanulókra. Sokat forgolódom sportköreink minden rétegében s meglehetősen neutrális álláspontból szemlélem már egy évtizede sportunk fejlődésének minden mozzanatát; eddig azonban egyszer sem tapasztaltam oly jelenségeket, melyek sportegyesületeinket megbélyegeznék s melyek büntetendő cselekvés tudatában létesültek.

Kemény Ferencz cikkéből kiérzem azt az ósdi szellemet a mely a német pedagógiának tulajdona. Ezt a szellemet szeretné ráerőszakolni a német ifjútól eltérő természetű fiatalságunkra s habár ki nem mondja, de alattomban az egyedül üdvözítő német tornázás mellett tör lándzsát s hadat üzen a modernebb sportok közül az athlétikának, s különösen a footballnak. Pedig ezt a szellemet a magyar ifjúságra erőszakolni nem lehet s ha békóba próbálnák verni a tanuló ifjúság ambócióját, ne a sportegyletekre, hanem önmagukra vessenek követ: mert mihamar az ifjak ama szándékairól szerzendenek meggyőződést, hogy árnevek stb. fondorlatok segítségével törekszenek rövid látkörü oktatóikat kijátszani. Ne a német pedagógiát állítsák mintaképül, hanem — ha már idegenről szó van — az angolét s a mi viszonyainkhoz mérten alkalmazzák tapintattal s ne azzal a drákói szigorral, melylyel sújtani szeretné e

direktor úr nem csak a tanuló ifjúságot, hanem a magyar sport jövőjét, s fejlődésének létalapját.

Tessék tanulmányozni az angol pedagógiai és sportviszonyokat s e téren szerzett tapasztalatokkal radikális változtatást eszközölni a mai elavult tanítási rendszerünkben s első sorban az egyetemeken és a tanítóképződékekben érvényre juttatni, hogy ez intézetekben levő ifjak a jövő fiatalság előkészítésére lelki és testi kiképzésére üdvös befolyást gyakoroljanak. Akkor fölőssé válik az egyesületek befolyása a közép és felsőbb iskolák fiatalságára, mert az iskolák intézkedéseiben ambócióik s vágyaik kielégítést találhatnak; nemes versenyek — melyek a nagy nyilvánosság előtt tartassanak — lesznek hivatva az intézetek között manapság fennálló válaszfalakat megszüntetni, s őket a testi kultusz nemes ügye számára önzetlen munkatársakká egyesíteni.

* * *

Levelem befejezése előtt kötelességemnek tartom azon pontokra válaszolni, melyekben Kemény Ferencz cikkében kifejtett propozícióját: a középiskolai tanuló fiatalságnak a nyilvánosság előtt való szereplés és az egyletekbe való belépésének megütiltását — motiválja. Bizonyítékaiiban — sajnos — van némi igazság is, az előforduló esetek elenyésző csekély száma azonban a mellett bizonyít, hogy a direktor úr túlságosan pesszimistikusan és elfogultsággal itéli el a magyar deákságot s a magyar sportéletet. Bizonyítékainak megdönthetlen voltának tudatában provokálta e választ s szerény egyéniségem példákkal kísérel meg az egyesületek nevében annak bizonyítását, hogy a direktor úr motiválásai mily laza alapon nyugszanak.

1. *Tekintetbe tulajdonképpen csak a legfelső két osztály tanulói jöhetnek, de ezek is az érettségi vizsgára való alapos készülődéssel amúgy is túlságosan igénybe vevének.*

2. *A fiatalság nem képes mértéket tartani, túlzásba esik s reniszteres travinget (!) tart, mely tanulmányaira káros befolyással lehet.*

3. *Az ifjú e korban fejlődésnek ama stadiumában van, melynél mind testi, mind pedig szellemi ereje megroppan a túlságig hajhászott igénybevétel miatt.*

E három tételre egy kalap alatt felelek meg. Az érettségre készülődő ifjút a sok magolás annyira elbágyasztja, hogy se nyugalma se étvágya nincs s csakhamar kedvét vesztené, ha nem találna üdítő szórakozást a szabad természetben üzött sportokban. Hogy túlzások előfordulhatnak, abban senkisémet kételkedik, s minthogy rossz tanulók e tekintetben is túlságra hajlanak, mely természetesen tanulmányaikra káros befolyást gyakorol, e kivételes esetet az úgy ellenségei általánosítják. Próbálna csak meg a direktor úr a tanulókat azzal kitüntetni, hogy a jó bizonyítvány feltételével engedelmet adna nekik a versenyzésre, egyszerre megszaporodna az intézet, ha nem is eminens, de félig-meddig jó tanulókkal.

A mi pedig azt az aggályt illeti, hogy az ifjúnak még ideje volna testi erejét versenyképességig fejleszteni, arra csak az a feleletünk, hogy a magyar éghajlati viszonyoknak — mely kedvezőbb az angolénál — a 16 esztendő s nem a 20 esztendő felel meg annak a kornak, midőn az ifjú szervezete sportszempontból vett erős fizikai munkát minden káros utóhatás nélkül elbírn képes. Angolországban a fiatalság ebben a korban már képességeinek tetőpontján áll s ezt megtartja gyakran 30 éves koráig is, a mit az itt szerepelt angol egyletek footballjátsoi, — kik évtizeden át tagjai az első csapatnak — minden kétséget kizáró módon bizonyítanak.

4. *Lelkiismeretes tanárok azt tapasztalták, hogy azon tanulóknak, kik sportegyleteknél szerepeltek, nincsen abszolúte kedvök az iskolatornázáshoz és lelkileg mint testileg rokkantokká válnak az iskola számára.*

5. *A felnőttékkeli érintkezés az illetők erkölcsi-ségére és jellemére veszélyes.*

6. *A nyilvánosság előtti szereplés az önmérségség és hiúságnak betegességgé való fokozásának okozói;*

azon ifjú, ki egyszer megízlelte a dicsőséget, mindent a mi nem sportszerű — lenéz, megvet.

A lelkiismeretes tanárok közül csak kettőt, mondó kettőt ismerem; ezekről pedig tudom, hogy ilyet nem tételnek fel tanítványaikról; a többi pedig nem tapasztalatból, hanem tudakosságból állítja azt, hogy a nyilvános szerepléshez szokott ifjúnak nincs kedve az iskolai gyakorlatokhoz; feltéve, hogy ezen gyakorlatok nemcsak testedzők, de az illető ifjak küzdési vágyait kielégítik; ez utóbbi azonban nagyobbára nem létezik, a középiskolai tanulót oly unalmas gyakorlatok végzésére kényszerítik, hogy hamar elmegy még a legambiciozusabb ifjúnak is a kedve a tornaóráktól. Hogy az ifjú a versenyzés munkája rokkantá tenné, az egyszerűen nem áll; sőt ha tetszik, adatokkal bizonyítom, hogy az ily egyben a testi és lelki munkához szükséges energia fokozódik s könnyen leküzdí az elébe gördülő legnehezebb akadályokat is. A mi a felnőttekkel való érintkezést illeti, az a direktor úr nézetével éppen ellentétben az illető ifjú ismeretkörét gyarapítja, gondolkodását élesebbé, viselkedését modorosabbá teszi. Az illető egyesületek tiszteletnek örvendő és előkelő társadalmi állású vezetői kezességét vállalnak arra nézve, hogy a deák erkölcsége és jelleme károsan ne legyen befolyásolva.

Nézetünk szerint becsülésre méltó az az ifjú, ki önértékes, s ha ezzel nagyobb fokú hiúság is jár, még nem ok arra, hogy ambíciója mérlegtelen kielégítésének lehetőségétől megfoszszuk.

A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy éppen az az ifjú, ki megízlelte a sport dicsőségét, nemcsak hogy meg nem veti mindazt, a mi nem sportszerű, hanem ellenkezésképpen, vágyat érez magában más téren is kitűnni, dicsőséget és elismerést kiérdemelni, melyhez a sportban szerzett akaraterje és szívóssága ösztönöszzerűen sarkalja.

Végezetül felemlít Komény cikkében, hogy immár az új tanterv az atletika, a torna s a játéknak intenzívebb kultiválását követeli. Ajánlatosnak tartja az önképző körökhöz hasonló ifjúsági sportegyesületek alapítását, s ezzel az intézetek egymásközi versengésének létrehozását. Ha ez tényleg megvalósul s tökéletes lesz, úgy a »miniszteri« rendelet nélkül is teljesül a direktor úr »szíve vágya« s az ifjak a sportegyesületek működési teréről successive visszavonulnak

s áthelyezendik munkájuk színhelyét az iskolák sport mozzanatainak keretébe.

Eroszakos, drákói rendeletek alkalmazásával azonban ezt keresztülvinni lehetetlen, s csupán tapintatos eljárás és az új rendszer fokozatos behozatala lesz képes az iskola és a sportintézmények közötti ellentéteket megszüntetni.

Hajós Alfréd.

— **A Budapesti Torna-Club** f. hó 24-én (szombaton) házi-versenyt rendez (Markó-utcai tornacsarnokában).

A sorrend következő:

1. Szabad gyakorlatok.
2. Csapat tornázás.
3. Versenyek.
 - 1-ső csapatnak ló száltében.
 - 2-dik » nyújtó.
 - 3-dik » korlát.
4. Magas ugrás (verseny).

— **Nicholson-díj** (cross country verseny) folyó évben július hó 5-én kerül döntésre.

— **Coray Arthurt** a Budapesti Torna Club e kiváló athletáját mult héten különös malheur érte. Hazamenet ugyanis este felé a Rózsa-utczában három részeg iparos (hentes-féle) megtámadta s midőn egyik barátjának — kit bicskával megsebesítettek — védelmére akart kelni, a támadók öt vették körül s ha nem rendelkezne herkulusi erővel, tudj' Isten miféle rossz következménye lett volna a dolognak. Így azonban egy erőteljes nyakonlegyintéssel az egyiket ártalmatlanná tette, a másik kettőt pedig vasmarkaival úgy a földhöz rögzítette, hogy a rendőrfjártat érkezéseig mozdulni sem tudtak. Ő maga szintén megsebesült az egyik jómadár késszúrásától, úgy hogy napokig kellett őriznie a szobát. Tudomásunk szerint azonban jelenleg kiheverte a kellemetlen kaland következményeit, melynek előidézésében Coray teljesen ártatlan volt, mint-hogy hatalmas ereje daczára egyike a legszelidebb és legszerényebb természetű sportembereinknek.

— **Az osztrák bajnokságok** a *Sportauschuss für leichte Athletik* legutóbbi határozata értelmében ezentúl csak méteres távokra íratnak ki. A jövőben tehát lesznek bajnokságok síkfutásra 100, 400, 500, 1000, 1500, 3000, 5000 és 10,000 méter, gátfutásra 110 és 400 méter. A bajnokságok Bécs, Alsó-Ausztria és Ausztria

számára írhatók ki és azokban csakis oly athleták vehetnek részt, kik az illető helységben vagy országban állandóan laknak.

— **A Budapesti (Budai) Tornaegylet jubileumi vándordíjért** rendezendő verseny, ezen egylet versenypályáján (II., Vérmező-út és Krisztina-körút sarkán) az idei tavaszi torna-ünnepély alkalmával: folyó évi május 21-én (áldozó csütörtökön) fog döntésre kerülni.

A győztes házi egylet versenyszerül ezúttal a *fabotot* állapította meg. A bot 120 cm.-nél hosszabb nem lehet.

Miről az összes hazai testgyakorló egyletek ez úton is azzal értesítettek, hogy a nevezési határidő április 21-ike, a mely napig a versenyző egylet a versenyyakorlat anyagát és a kijelölt bíráló nevét is bejelenteni tartozik, minthogy a jelölés elmulasztása esetén a mult évben megnevezett bíró fog kijelöltné tekintetni.

— **Birkózási bajnokság.** A Magyar Testgyakorlók Köre által február 1-én a Nemzeti Tornaegyesület helyiségében rendezendő birkózási bajnokság iránt a társagesületek részéről már most óriási érdeklődés mutatkozik. Hazai amatőr-birkózóink színe-java fog küzdeni a bajnokságért és így igen élvezetes versenyre van kilátásunk. A M. T. K. vezetősége ez úton is figyelmezteti a társagesületeket, hogy nevezni f. hó 24-én este 8 óráig lehet.

JÁTÉK.

A fenséges láb.

Óreg éjszaka van már: a lapzárás órája rémesen közeleg. Éget a levegő, a gázláng idegesen libeg-lobog a kicsiny szerkesztőségi fülkében. A telefon csilingel. Csrrr. Csrrr. Halló! Ki beszél? Halló! A fülkébe minduntalan bekukkan a szedőgyerek: a metrompás küldte, még egy kolumna szöveg kell, de hamar, hamar. Az újságíró ijedten görnyed aszuala fölé, előtte kutyanyelv fehérik: még egy rovásnyi írás sincs rajta, pedig muszáj valamit írni a mai lapba. Kétségbeesett lóhólásban hajszolja a témákat. Bárhogy szorul is a kapcza, nem akar banális lenni, hát természetesen azt a témát tűzi tollhegyre, a melyikhez — a legkevésbé ért. És gyöngyöző, homlokkal és idegesen és

Mérgőzés alatt.

Egy football-játékos vallomása.

(A »Sport-Világ« eredeti tárczája.)

Tehát jövő vasárnapon mérgőzünk D . . . e híres külföldi csapattal; nem igen reménykedek a győzelemben, mert a csapat elsőrangú erőt képvisel s még otthon is aligha akad legyőzőre, nemhogy itt Budapesten, — hol a footballt csak alig őt esztendeje játszuk — szereplésével kudarcot vallana Egy, talán két goalt esetleg mégis be tudnánk adni, ha kis szerencsével játszunk; nagy dicsőség lenne ez oly védelemmel szemben, mint a milyennel ellenfelünk dicsekedhetik

Az egész héten át böngészem a napilapok sportrovatait s mosolygok egyet a különféle hírek elolvasása után. Ha mindezek igazak volnának, jobb lenne egyáltalán nem is mérgőzni azzal a külföldi csapattal, úgyis bizonyos a fölényes győzelmük. Ahá! értem a fiúkat. Elő kell készíteni a publikumot a vereségre, nehogy — ments Isten! — még magyar győzelemre gondoljon. Azt is olvasom a lapokban, hogy csapatunk e héten erősen trainiroz, hogy összejátékot, labdatechnikát stb. stb. elsajátítson (pedig az igazat megvallva, az egész héten át szinét sem láttam a footballnak). Lassan magam is kezdem elhinni a reklámszöszként feltalált kommunikéket s igazat adok a hírlapoknak, melyek fennen hirdették, hogy a magyar csapat is sokat trainirozott s a vasárnapi matchen fit kondiczióban fog kiállani a porondra.

Találkozom egy naiv sportemberrel, ki az

újságok révén jobban van informálva a vasárnapi matchről, mint jó magam. Persze a jó tanácsok és okoskodások nem maradnak el s oly hévvel beszél lelkemre, mintha tisztán az ő buzdításainak sikerétől függne a vasárnapi match sorsa.

Mikor egyedül vagyok, gondolataim a jövőbe kalandoznak; gyakran foglalkoznak a match esélyeivel s olykor titkos vágy fog el, átélni ama pillanatot, midőn győzelmes eredménnyel hagyhatnánk ott a küzdelem színterét. . . . Bohó reménykedés, mert még a szerencsés véletleneket is latba vetve sem hinném esélyeinket annyira megjavulni, hogy győzelmet arathatnánk. Talán mégis! Nem! nem igen hiszem, hogy reményeim megvalósulása lehetséges lenne. Különböben majd meglátjuk vasárnapon

* * *

Ma délután matchelni fogunk. Rendes időben kelek. Délelőtt elvégezvén rendes hivatali teendőimet, ellátogatok rövid időre a szállóba, hol külföldi vendégeink laknak, mert kíváncsi vagyok egyet-mást megtudni róluk. Titkon örvendek, midőn azt hallom, hogy a hosszú utazás némileg kimerítette őket s nem igen veszem számításomba azt a körülményt, hogy az éjjel jól aludtak, hanem inkább azt képzelem, hogy ellenfeleink nincsenek friss kondiczióban s így nem lesznek képesek annyira kifejtetni tudásukat a délutáni mérgőzésen.

Hazasietek ebédelni s némi izgalom kezd rajtam erőt venni, midőn a délutáni matchre gondolva, az esetleges szituációkat magam elé

varázsolom. Gyorsan végzek az ebédemmel s készülök ki a pályára. A villamos kocsi ilyenkor még meglehetősen üresnek s csak egy-két lelkes sportcsemete siet ki a mérgőzés színpályára, jó helyet biztosítandó magának, melynek kedvéért órák hosszat eláll, csakhogy a másfél órai match alatt nyugodtan élvezhesse a csapatok játékát. Nézegetek a football-sport e fiatal pártolóira, kik a mi nyomdokainkba lépve vannak hivatva a magyar labdarúgás sportjának e hazának határain túl is hírnevet és dicsőséget szerezni. Különböben legőszintébb és legszakértőbb kritikusaikat tisztelem bennök; ők azok, kik minden kimélet nélkül ítélnék játékunk felett s a mily dédelgetett kedvenczvé válik egyik-másik kiváló játékos, ép oly módon kijut a szidálomból és lekritizálásból a »paczer«-nek. De nini! ügylátszik megismertek; az egyik sugdos a másiknak valamit s rám mutat; tiszteletteljesen köszönnék, bár fogalmam sincs, kik ezek. Itt a villamoson még nem tagadják meg tőlem a tiszteletet, de a pályán, ott félre tesz minden kiméletet s mint fizető nézőpublikum a pártatlan kritikus helyzetére emelkedik. . . .

* * *

Öltözködés közben hallom a kabin telett a tribünre gyülekező tömeg lépteinek mindinkább gyakoribbá váló kopogását. Mire utolsó toalettcikkemet, a cipőzsinórt lábaimon megerősítem, a gyarapodó tömeg arányában a kopogás állandóvá lesz s dübörgésének fokozódó erőssége jelezni látszik a publikum türelmetlenségét. Ellenfeleink már a pályán vannak s a mi mindenkor

főleg dühösen — mert a vacsorára evett sült nagyon zsíros volt és megfekszi a gyomrát — ír, ír . . .

Valahogy így képzelem én el annak a cikknek megszületését, a melyet *A fenséges láb* címmel, gé jeggyel *Gerő Ödön* írt a *Pesti Napló* minapi számába.

A cikkíró úr jelzett írásában nem tesz kevesebbet, mint megfűjja a harci riadót — a football ellen. Veszélyben a haza! Le a »vad rugkapalózással«, »a barbarizmussal«, »a gyilkos footballal«. Átok reá! Perea!

Az anathémát pedig annak apropójából mondja ki, hogy most olvasta: »Amerikában három hónap alatt tizenkét legényt megölt, negyvenet világlelétére megnyomorított, háromszázat megnyomorított«.

Hallotta, hogy ligát szerveztek a labdarúgás ellen. Alakítsuk meg a ligát mi is, de mihamarabb, hogy gyerekeinket kiragadjuk a halál karjaiból. Mert máma nem a bacillus, a torokgyík, a vörheny öli meg a gyerekeket, hanem — a football. Minden Herodesnél kegyetlenebb gyerekpusztítók vagyunk mi, a kik a gyerekeket footballra szoktatjuk.

Hallott valamit harangozni a cikkíró úr, de nem tudta megérteni az Amerikában félrevert harangok beszédét. Felvilágosítására egy kis magyarázattal szívesen szolgálunk. Amerikában nem a nálunk kizárólagosan divatos Association-Footballt játsszák, hanem a nálunk ismeretlen Rugby-Footballt. Ez pedig veszekedett nagy különbség, nagyobb mint a mennyit a dologhoz nem értő újságíró tudni köteles.

Szó sincs róla: a Rugby nem éppen barátságos mulatság. A fő karakterisztikája és egyzersmind bibije is abban leledzik, hogy a Rugby-játéknál szabad kézzel megfogni a labdát — és egymást. Rugbyzés közben nem egy yankee harapott már a fűbe, még többnek a bőre és csontja szenvedett már folytonossági hiányt; de a halottak és sebesültek száma amerikai gyorsnagytón vetítve került hozzánk. A Rugby annyira izgalmas, arénába való játék, hogy még a flegmatikus angol amerikaiak is felforrallja a vérért és brutalitásokra ragadja magát. Ne adj' isten, hogy paprikás magyarjaink játszani próbálják, több emberhalál esnék a harcztéren, akarom mondani: a football-pályán mint goal.

udvarias és előzékeny publikumunk elismerő tapsaival adja jelét szívélyes üdvözlésének.

Mi is kifelé indultunk. Csapatunk kapitánya labdát vevén kezébe, vezeti a magyar legénységet. A mint a pályára lépünk ismét felzúg a közönség tapsvihara s éljenzése. Minden játékost ismer és éljenez. Jóleső bizsergés fut végig tagjaimon, midőn az én nevemet is hallom említeni. A labda a pályán gurul s mintha magnetikus erő lakozna benne úgy vonzza feléje a játékosokat, kik egymásnak passzolva viszik a kapu közelébe, hol rendesen menthetlenül éles lövéssel a kapu — mellé vagy felé rúgják. A publikum kritikája persze már ilyenkor nyilvánul s a baklövést elkövetett játékos önkéntlenül gondol arra a latin közmondásra »si ta cuisses — philosophus mansisses«, csakhogy variálva, ha nem rúgtál volna, nem árultad volna el ügyetlenségedet. Egy két sikerült shootot elismerő moraj kísér, a match-szomszjas publikum türelmetlen dobogása a küzdelem megkezdését sürgeti.

A bíró fűtyül s a két csapat kapitánya egymáshoz közeleg, hogy a bíró által feldobott pénzdarab révén döntsék el a helyválasztás jogát. Szél ugyan nem fűjt, de a nap eléggé tüzelt velünk szemben, s ritka eset lévén, hogy a sors nekünk és nem a vendégcsapatnak kedvez ezáltal is a nappal szembeni oldalhoz juttatott balszerencsénk. Sebaj! Kettőzött ambícióval és kedvvel készülünk a küzdelemre sőt némi örömmel gondolunk arra, hogy így esetleges súlyos vereségünk mentegetésére egy okkal többet hozhatunk fel. (Folytatása következik.)

ÓVÁS!

Tudomásunkra jutott, hogy idegen gyárból származó oly pneumaticok vannak forgalomban, melyekre védjegyhamisítás szándékával »CONTINENTAL« szó van bélyegezve.

Figyelmeztetjük t. vevőinket és a nagyközönséget, hogy a valódi CONTINENTAL-PNEUMATIC a gummiba préselt sas védjegyről ismerhető fel.

Egyszersmind kinyilatkoztatjuk, hogy feljelentéseket, melyek a védjegybitorlás felderítésére és megbüntetésére vezetnek, szívesen és busásan jutalmazunk.

Magyar Ruggyaárúgyár
Részvénytársaság
BUDAPEST.

Széchenyivel látok a jövőbe: vér és vér mindent . . .

Meg aztán az is tesz valamit, hogy Amerikában a professzionisták, a fizetéses játékosok úzik a footballt. Tehát ők nem igen passzióznak, náluk csengő aranyban fejeződik ki egy két goal, egy két pont különbség. Harcz a kenyérért. Az izgalomszomszjas amerikai publikum mulattatására hogy ne gázolnák egymást a sport kenyérféhes mesteremberei, a mikor erre mifelénk sokkal intelligensebb emberek a kenyérért képesek beégázolni még az embertársuk — becsületébe is.

Tiszta dolog: a cikkíró összetévesztette az Association-Footballt a Rugby-Footballal. A Rugby alapján ítélte meg azt a labdarúgást, a melyet itt látott, vagy — a mi még valószínűbb: a melyről itt hallott. Ez pedig végzetes tévedés, mert az Association-Football, a mit nálunk játszanak, asszonyosan selymes simogatás, diszkrét flirt a Rugby kocsisos huzakodásához képest.

Az Association-Football rettenetessége, veszélyessége — rém-mese.

Azt szívesen aláírom, hogy erős játék, de éppen ebben rejlik a férfiasága. Éppen ezért jóval férfiasabb, mint például a kellemes, de kissé negédes tennis-játék és más hasonló play. A football nem is törékeny boudoir virágoknak, parkett-hidalgóknak, hintaszék-lovagoknak való. Erős játék: erősít. Az erős akció, a hidegben-melegben való izgás-mozgás edzi a testet; az összjáték, fegyelmezi az önzést, önuralomra, társas szellemre kényszerít.

De nem akarok a footballról prospektust adni, hasznai mellett plaidojert tartani, csupán csak »halálos, gyilkos veszedelmessége« ellen akarom hevenyészett írással fölemelni gyenge vétomat.

Nem tartozom azok közé, a kik a napot is letagadják az égről, hát azt sem tagadhatom, hogy valamelyes veszélyesség, a sérülés, baleset bizonyos lehetősége megvan e játékban. Minden sport többé-kevésbé veszélyes, mindegyiknél

»mindnyájunkat érhet baleset«. A tornázásnál, úszásnál, evezésnél, korcsolyázásnál, lovagolásnál, kerékpározásnál; már pedig szélmalomharcot venne fel, a ki ezek ellen ágálna.

A veszélyesség minden sportnak, de tán legjobban a turisztikának, egyik legfőbb ingere.

Ki tagadná: fordulnak elő apró-cseprő, balesetek, bórhorzsolások, inrándulások s hasonlók, de azokat hamar kiheveri mindenki. S egy kis égető sebet, pár napi sántikálást szívesen elszenevel valaki, a miért az egész teste, egész szervezete egy életre nagyot nyert a footballozás által. Nagyobb szerencsétlenségekről hazánkban s hazánk határain túl csak elvéve tudnak beszélni.

Angliában valamivel több a sebesült és elszerecséltenedett, mert ott több a játékos, tehát több az invalidusok száma is, meg aztán ott leginkább csak az alsóbb intelligenciájú egyének kultiválják. De még így is elenyésző csekély azok száma. Az angol így gondolkozik: inkább legyen kilenczvenkilencz erős, sportban, footballban edzett emberem, mint száz kevésbé erős. Azt az egy elhullottat nem sajnálja, pedig eléggé megbecsüli emberanyagát az angol.

Pár sorral feljebb intelligenciáról beszéltem. Azért, mert az intelligenciának nagy befolyása van a játék veszélyességének mértékére. Kevésbé intelligens embereknél inkább működnek őseberi durvaságok, intelligensebbeknél nem lépnek fel úgy azok az ösztönök.

A labdarúgásnál felmutatható csekély veszélyességet még jelentékenyen redukálni is lehet. Már magával a játék, a nivó fejlődésével is csökken! Mentül primitivebb az, annál több az esély, mert erőszakossággal akarnak eredményt, elérni, míg később a játék finomságait elsajátítva, észszel taktikával dolgoznak. Emberhez nem is érnek.

Az egyesületek szövetségek is sokat tehetnek és tesznek is a labdarúgás veszélyességének elhárítására. A szövetségek például mind szigorubb és szigorubb szabályokat léptetnek életbe, melyek legtöbbje leginkább a játék durvaságának megátolását czélozzák.

A bíró is sok fegyvert tart kezében, a melylyel a játék esetleges durvaságait visszaverheti.

Az iskolás gyerekek tanítói, tanárai, nevelői is szabályozhatják a játékot, különösen az egészségügyi óvintézkedésekre figyelmeztetve.

Fanatikus gyűlöletével a football minden szépségét megtagadja a cikkíró. Még a toreador véres munkáját is szebbnek tartja. Pedig nem tudok valami szebbet képzelni, mint egy finoman, harmonikusan összejátszó csapat akcióját, plasztikáját.

Sőt tovább megy a cikkíró: a sportot fülkéjéből néző betűvető a sport gyűlöletével, a lábának szereplését egyenesen perhorreszkálja. A szobai életre kárthatott örökös agymunkára szorított egyén gögös megvetéssel nézi le minden szervét, a mely agyán kívül van. Így a lábat első sorban. »A fenséges láb!« Pedig, a mely szervert nem foglalkoztatunk eléggé, az visszafelődik.

A cikkíró úr lába úgy látszik máris aprehendál, mert különben ki-kivitte volna egy-egy sporttelepre a gazdáját s akkor bizonyynal nem látna olyan fekete szemüveggel és nem gyűlölné úgy a mi szép sportunkat.

No de ne essünk kétségbe. Ne szűrjük fel a labdákat, ne drótozzuk be a goalokat és ne ültessünk kalarábét a football-pályára.

Lesz még szálló, lágy kenyér. Lesz még jobb témája és több ideje is a cikkíró úrnak s kerül még ki a tollából kedvező cikk is a footballról, de mi addig is csak vígan és *halálmegvetéssel* footballozzunk!
Speidl Zoltán.

A Postások és a M. A. C.

mult vasárnapi mérkőzésével záródtak az ideai osztályozó küzdelmek. A Postások érdemesek lettek az első osztályra s a Magyar Athletikai Club. . . . szintén. Hogy miért a M. A. C., annak a Magyar Football-Szövetség tanácsa a megmondhatója. A M. A. C. a Postásokkal szemben vereséget szenvedett 2:0 arányban. A Magyar

Testgyakorlók erőben megfogyott csapatával szembeni kudarcza után mindenki a M. A. C. visszalépését várta. S íme a Magyar Athletikai Club ismét kiállt s nagy meglepetésre jó ideig oly erősen tartotta magát, hogy a postásoknak némelykor alaposan össze kellett szedni magukat ellenfelök támadásának visszaverésére. Csatárai olykor némi összjátékot is mutattak, de eredményhez sehogy sem tudtak jutni, míg a postások két goalhoz jutottak mindkétyszer Minder révén. Első ízben egymaga vitte le a labdát és lőtte be a goalba, másodízben pedig off side állván Arany által feléje lőtt labdához — nem nyult s így a meglepetésben részesült kapúvéd nagy ámulatára a labda lassan begördült a kapúba. Kertay két ízben egyedül rohant le a labdával és egyszerű plaszírozás helyett nagy vehemensen lőtte azt a kapúvédnek, mire a labda kórnerre repült. A második felidő utolsó percében a M. A. C. csatárainak veszedelmes támadását ügyesen hártotta el Bádonyi. E felsorolt mozzanatok hoztak némi változatosságot a végtelenül egyhangú mérkőzés lefolyásában. A publikumot egy percre sem tudta felhevíteni a mérkőzés, mely összjáték és képességek kifejtése szempontjából nem érdemel komolyabb kritikát. A postások védőjátékosaiban kiütött a backtermészet s kezdve a forwardsokon, folytatva a halfok és backeken s végezve a kapúvédén, oly gyertyaszentelő ünnepet rendeztek a lapdával, hogy játékok képe visszaemlékeztetett arra a régi időkre, midőn még a laikusokon kívül a football játékosoknak is imponált a magas rúgás. Ily rosszul a postásokat eddig játszani nem láttuk s az egész csapat játékán meglátszott, hogy ezzel a beosztással még együtt egyetlen egyszer sem játszhattak. Szinte feltűnt a M. A. C.-nak összjátéka, mely azonban tehetetlennek bizonyult a postások szinte átörhetlen védelmével szemben. A játék különben meglehetősen fair volt, de annál unalmasabb, melyet az elejétől végig csöndes publikum nyomott hangulata beigazolt.

* * *

Ezen eredmény révén a M. A. C.-ot a tanács elsőrangú csapatnak deklarálta. A Budapesti Sport-Clubot pedig, mely papírforma szerint ugyanazt az eredményt érte el, a második osztályba helyezte. Ez a következtetés mindennek mondható, csak nem észszerűnek. Mert vagy mind a két csapatot sorozta volna be a második osztályba vagy mind a kettőt az elsőbe. Sőt, ha alaposan mérlegeljük a két egylet eddigi eredményeit és érdemeit, inkább a Sport-Club mint a M. A. C. javára billenne a mérleg. A M. A. C. első osztályba való felvételét a tanács két mérkőzés eredményéhez kötötte. A M. T. K.-val szembeni és a Postásokkal szembeni küzdelmének eredményéhez. Attól 5:1, utóbbtól 2:0 arányban; együttvéve 7:1-el kapott ki, a melyet — nézetünk szerint — a legjobb akarattal sem lehet csak félig meddig tűrhető eredménynek elismerni. A tanács azonban úgy okoskodott, hogy a M. T. K. — M. A. C. eredmény a pálya gyarló-

sága miatt irreális volt, tehát nem jó számításba, a Postás — M. A. C. matchen pedig ez utóbbi kikapott ugyan, de azért szép formát (?) mutatott s így méltó az első klassziszra.

A Budapesti Sport-Club az egész bajnoki viadalt végigküzdötte, sőt egy ízben a híres »33«-asokat is megverte. A Postások csak az utolsó három percében beadott két goalal tudták őket legyőzni, tehát szebben játszottak s aránylag jobb eredményt értek el a M. A. C.-nál. Ennek dacára sem tartottuk érdemesnek a Sport-Clubot az első osztályra s a M. A. C.-ot természetesen eo ipso nem. Tehát akkor mi volt oka a tanács inkonzekvens határozatának? A kik jelen voltak az ülésen, azok láthatták ezt a hiperloyalitást, melyet a tanácstagok egy része oly egyesülettel szemben tanúsított, melynek legfeljebb multja előtt lehet kalapot emelni; jelenjével — tudunkkal — még nem szolgált rá arra. Láthatták azt az elfogultságot, mely tartózkodóvá tette őket az igazság elismerésével szemben.

A Budapesti Sport-Clubot persze nem övezi a M. A. C. nevének nimbusza, s nincs annyi protektora meg jó barátja, tehát nem érdemel mást mint II. osztályt.

A lelkiismeretlenség netovábbja a Tanács határozata, s nem hiszem, hogy csak egyetlen egy tagja is őszintén elismerné annak igazságos voltát. Az orgiát ülő loyaltás s talán az érdek játszott a legnagyobb szerepet e következtelen határozat hozatalánál, mert különben nem értenék meg, hogy miért ajánlotta a B. A. K. jelenvolt képviselője a M. A. C.-ot első osztályra méltónak, mikor másodosztályba sorozott egylete egy ízben amazt 14:0-al verte; mult nyáron pedig a verhetlennek hirdetett Margitszigeti F. C.-ot (melyben a M. A. C. 8 legjobb játékosja szerepelt) szintén elrakta; vagy miért exponálta magát a Postások képviselője annyira a felvétel érdekében azon eredmény alapján, melyet a Postásokkal szemben elért, hiszen ő maga hangoztatta legjobban, hogy csapata sohasem játszott oly rosszul, mint a M. A. C. ellen, s ezt mégis megverte. A Tanács e határozata megrendítette az eddig belé helyezett osztatlan bizalmat s ha a legközelebb egybehívandó közgyűlés ki nem reparálja az *Igazság*-on ejtett sérelmet, úgy azt kell feltételeznünk, hogy a Szövetségben a protekciós rendszer kezd felütni hydrafejét. Ezt pedig eltűnni nem lehet, s a Szövetség reputációja érdekében nem szabad.

○ **Football-match.** Folyó hó 18-án vasárnap délután mérköznek egymással másodízben a *Ferenzevárosi Torna-Club* és a *Fővárosi Torna-Club* I. csapatai. A match a külső soroksári-úti pályán lesz és fél 3 órakor kezdődik.

○ **Scharfe János.** A B. T. C. II-ik csapata kapitánya, egy esztendei itt tartózkodás után elhagyja Budapestet és visszatér Berlinbe. A szimpatikus modorú német születésű játékos hamar kedvelté tette magát Budapesten s nagy

szolgálatot tett a magyar sportnak, a mennyiben annak minden nevezetesebb mozzanatairól Németország legelőkelőbb sportlapjaiban (*Sport in Wort* és *Sport in Bild*) hosszú referádákat közölt, melyek révén az érdeklődés Németországban hazai sportunk fejlődése és eseményei iránt felkeltette. Jelenleg kötelessége szólítja el körünkől, s a mennyiben távozása feletti sajnálkozásunknak ily módon adunk kifejezést, reméljük, hogy a magyar sportnak hazájában szólója s ha kell védője is lesz.

○ **B. T. C. I—II.** Minden esztendőben a sport szezon befejezése után a Budapesti Torna Club I. és II. csapatai találkozni szoktak egymással egy mérkőzésben, meg a két csapat erő arányát van hivatva megállapítani. A decemberi nagy hidegek mult év végén a matchet lehetetlené tették s így a találkozás elhalasztódott folyó hó 18-ára, vasárnapra, mikor a B. T. C. első csapata, mely az 1902. I. oszt. bajnokságot megnyerte, a szövetségi díjgyőztes II. csapattal méri össze erejét. A match *débután* 2¹/₂ órakor kezdődik a millenárius versenypályán s belépő jegyül trainingjegyek tognak szolgálni. Ezzei kezdetét veszi az a nagyszabású football-programm, melyet a Budapesti Torna-Club a tavasz folyamán meg akar valósítani, s melyei két hét előtti számunkban közöltünk.

○ **Az év első nemzetközi rugby mérkőzése** Wales és Anglia között tolyt le folyó hó 10 én és 21:5 ponttal végződött Wales javára.

○ **Angol mérkőzések.** A megelőző héten mérköztek: West Bromwich Albion — Bolton Wanderers 1:0; Wolverhampton Wanderers — Stoke 1:0; Middlesbrough — Sheffield Wednesday 2:1; Notts County — Derby County 2:1; Grimsby Town — Bury 2:1; Aston Villa — Notts Forest 3:1; Sheffield United — Blackburn Rovers 2:1; Liverpool — Sunderland 2:2.

HÓ- ÉS JÉGSPORT.

§ **A Budapesti (Budai) Tornaegylet** folyó hó 11 ére kitűzött korcsolyázó versenyét és jég-ünnepélyét az enyhe idő folytán folyó hó 18-ára halasztotta el.

§ **A Wiener Eislauf-Verein** folyó hó 20-án jelmez-ünnepélyt rendez

Szerkesztői üzenetek.

Weisz B.: 1. A Budapesti Torna-Club jelenleg tárgyal egy angol trainerrel csapata érdekében s minden valószínűség szerint a tárgyalások célhoz fognak vezetni s márcziusban már trainirozni fogja a B. T. C.-ot.

2. A trainer felügyelete alatt tartandó training-mérkőzések csakis a B. T. C. tagjai részvételére és jelenléte mellett fognak lefolyni.

3. Az említett játékosok a nemzetközi mérkőzéseken minden bizonynyal résztvesznek; e matchek a millenárius pályán tartatnak meg, míg a hazai mérkőzések színhelye az Erzsébet királyné-úti pálya lesz.

Pongrácz J. úr. »Tiszvis-lőtelepi Athletikai Kör« címet nem ismerjük.

A világ legjobb football-labdái

valódi angol Benetfink & Co. gyártmány.

Kapható a Magyar bizományi részvénytársaság sportosztályában

Budapest, V., Váci-körút 16, I. emelet.

Ara 10 korona. Sportegyleteknek vagy tanulóknak 10% engedmény.

SPORT ÉS IPAR.

Báli ingek, gallérok, nyakravalók és egyéb úri divatcikkek...

Vívó-kezttyüket, plasztrokat, könyökvédőket, legjobb minőségben...

Divatos sportöltözékeket, korcsolyázó, kerékpáros-, lawn tennis-dresszeket...

Vadászfégyverek, revolverek, stb. dús választékban kaphatók...

Amateur fényképezők e hasznos és mulattató sport füzéséhez...

Vívókezttyükről, Weinberger Izidor (IV., Váci-utca 34. I. e.)...

Vívótör-kezttyü Modello Parise, félhosszú, sárga, fehér szürke...

ugyanas Modello Kadallei, fehér, sárga vagy szürke szarvasbőrből...

ugyanas, felül gyengén párnázva, ugyanas fehér szarvasbőrből, belül vörös, glaciébőrből...

ugyanas Modello a la Musketeere, fekete szarvasbőrből párnázva...

Pohner Ferencz

férfi és női szabó Budapest, Erzsébet-tér 10 készít

férfi- és női lovagló-, sport-, utcai és séta-öltözékeket

Mort saison alkalmával készíték az egyesületek számára rendkívül lecsökkent áron dresszeket.

N. Giuseppe Gennari vivótanár vívóterme Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 27. szám, I. emelet.

HIVATALOS.

»AQUINCUM« III. KERÜLETI KERÉKPÁR-EGYESÜLET.

Alakult 1900. Egyleti helyiség: III. ker., Fűtér 2. szám (Mersch-féle vendéglő)...

»ADJ ISTEN« KERÉKPÁR-KÖR.

Klubhelyiség a Janina-féle vendéglő Podmaniczky-utca 21. szám alatt...

BUDAPESTI KERÉKPÁR-EGYESÜLET 1882.

Egyleti helyiség: Magyar királyi szálloda külön terme, V., Dorottya-utca 2. Összejevetel minden kedden este 8-9 óra közt...

BUDAI KERÉKPÁR-EGYESÜLET.

Egyleti helyiség: II., Lánchíd-utca 12. Fiumes-szálloda külön terme. Összejevetel minden pénteken este 8 órakor...

»CSILLAG« KERÉKPÁROS KÖR.

Alakult 1899. Körhelyiség Szász-féle vendéglő, Baross-utca 19. I. emelet...

EDISON KERÉKPÁR-EGYESÜLET.

Alakult évi: 1898. Klubhelyiség, Angol kávéház, VII., Erzsébet-körút 30. Klubestély szerdán...

FŐVÁROSI KERÉKPÁR-EGYESÜLET 1899.

Egyleti helyiség: Janisch-féle vendéglő külön terme, VIII., Kerepesi-út 29. Összejevetel minden csütörtök este 8 órakor...

BUDAPESTI ATLETIKAI KLUB.

Alakult 1900 ban. Klubhelyiség: VII., Rottenbiller-utca 37. 3 városi elemi iskola. Tornaórák: keddi, csütörtök és szombat...

HUNNIA MAGYAR BICYCLE-CLUB.

Alapítási évi 1891. Klubhelyiség: Magyar Királyi szálloda (külön terme) V., Dorottya-utca 2. sz. hová mindennemű írásbeli közlemények küldendők...

»SÖLYOM« KERÉKPÁROS-EGYESÜLET.

Alakult 1897. Egyleti helyiség: VIII., Kerepesi-út 29. (Janisch-féle étterem). Összejevetel minden kedden este...

VÁNDOR-KEDV KERÉKPÁR-KÖR 1896.

Elnök: Riedl Antal IX., Üllői-út 87. Alelnök: Grosz Rezső, VI., Szeresseny-utca 7-9. Titkár: Helwig Henrik, IX., Tüzoltó-utca 18...

BUDAPESTI (BUDAI) TORNA-EGYESÜLET.

Alakult 1875. Egyleti helyiség és tornacsarnok: IV., Attila-utca 2. Verseny- és ígypálya: II., Széna-tér. Tornaórák: hétfőn, szerdán...

Kivonat az egyesület választmányának f. évi január hó 9-én tartott ülése jegyzőkönyvéből: Pénztári kimutatás: Pénztári maradvány november hórol: 4923 K. 12 f. Bevétel december hóban 13,403 K. 12 f. összesen 18,326 K. 24 f. Kiadás december hóban 5876 K. 29 f. Maradvány 12,449 K. 95 f.

Tagokul felvétettek: Bähr István, Bähr Sándor, Dr. Schatz Róbert, Tóth László, Wieschner Emil, Bolla Mihály. Kilépésüket jelentették be: Dr. Gregorich Endre, Császár Ernő, Patachich Béla, Szilvágyi Aladár, Krieglér József, Roth Paula, Szentmiklóssy Elemér. Taglétszám: 673.

A IV. nyári tornaünnepélyt f. évi május hó 21-én tartják meg az egyleti versenypályán. A jubileumi vándordíj szere: legfőbb 120 cm. hosszúságú fabot. Házi versenyek: február 4-én, márczius 4-én és április 1-én fognak tartatni.

Ezután a választmány a dr. Czölder János alelnök által kidolgozott javaslatot fogadott el »A versenyekre való kiküldetések tekintetében irányadó feltételek« tárgyában, mely ki fog nyomtatni s kellőképen közhírré fog tétetni. Schubert, titkár.

ÓBUDAI TORNA-EGYESÜLET.

Alapított 1872-ben. Tagsági díjak. Rendes tag évi 24 korona, pártoló tag és növendékek évi 12 korona, alapító tag 200 korona, egyszersmindenkora. Hivatalos lap »Sport-Világ« Elnök: Dr. Bottenhardt János (III., Lajos-ut. 221. sz.). Alelnök: Hilbert Vilmos. Titkár: Hellmich Ottó (III., Pacsirtamező-u. 43. sz.). Jegyző: Benedek Zolt. Pénztáros: Szobovitch Albin. (III., Dohánygyár). Ellenőr: Schiessl Antal. Gazda és művezető: Babel Rezső. Football-kapitány: Kugler Sándor. (II., Zsigmond-utca 66. Egyleti csarnok és pályát: (III., Kalvária-utca 4. sz.). Tornaterem (III., Kórház-utca 9. sz.). Football-pálya: (III., Linczenpolcz-féle tóglagyár).

BUDAPESTI POSTA- ÉS TÁVIRDATISZTVESELŐK SPORTEGYESÜLETE.

Alakult 1899. Egyesületi helyiség: VII., Wesselényi-utca 44. elemi népiskola tornaterem. Alapító tagok: 100 korona. Rendes tagok évi 12 korona. Pártoló tagok: évi 4 korona. Egyleti értesítő: »Sport-Világ«. Elnök: hennyei dr. Henyey Vilmos. Alelnök: Bérczy Ernő, Józsa Lajos. I. titkár: Szűcs Sándor. II. titkár: Branszky Antal, Klimes Károly. Pénztáros: Vámos Izsó (külföldi hírlaposztály akadémia-utca 12). Ellenőr: Persa Árpád. Szertáros: Missuray Ágoston. Művezetők: Akay Alajos, Benecsek Gyula, Németh Andor, Alexics Milyenkő és Branszky Antal. Football-kapitány: Harsányi József (központi posta- és távirdatahivatal leadás).

TURISTA-KERÉKPÁROS-EGYLET.

Alakult 1892. évben. Klubhelyiség: Bristol-szálloda, IV., Mária Valéria-utca 5. Elnök: Kiss E. János tanár, IX., Erkel-utca 9. Titkár: Hergovits József, VIII., Mária-utca 6. H. em. II. titkár: Ötvös Lajos. Pénztáros: Pejsik Károly, IV., Kossuth Lajos-utca 4. sz. Kapitány: Lám Károly, H. kapitány: Mezey Béla. Ellenőr: H. Szabó Kálmán. Választmányi tagok: Dr. Korchmáros Kálmán, Tattay Ferenc. Összeállítás minden csütörtökön este. Sűrűsebb ügyiratok a titkár címére küldendők.

MAGYAR LABDARUGOK SZÖVETSÉGE.

Hónök: betöltetlen; alelnökök: Kárpáti Béla és dr. Füzesséry Árpád; főtitkár: Horváth Ferenc (IX., Ferenc-körút 8.); titkár: Malaky Mihály; ideiglenes pénztáros: Farkas Elek (VIII., József-utca 72.) ellenőr: Németh Andor.

Játékosokul bejelentettek 1903. évre.
 »33« Football-Clubja részéről: Péczely Andor; B. Posta és T. S. E. részéről: Arany Sándor, Bádonyi Gyula, Bagossy Ferenc, Bencsik Pál, Bernegy József, Bugát Ferenc, Ditrich Ferenc, Erdős Emil, Erdődy Béla, Fuchs Marcell, Fülöp Gyula, Gabrovitz Emil, Giba Gyula, Giszinger Endre, Harsády József, Heidekker Béla, Hertka Rezső, Hollner Vilmos, Horváth Kálmán, Kertay Lajos, Kiss Gusztáv, Klein Jenő, Lichtmann Béla, Minder Frigyes, Misuray Ágoston, Persa Árpád, Pfeiffer Rezső, Pozsonyi Jenő, Róza Gyula, Schéda József, Schwartz Leó, Singer Jakab, Soltész József, Sorgó Miklós, Steiner Bertalan, Szellmayer Antal, Szemethy Gyula, Tömpe Benő, Varga József, Zapf Aladár;

Budapesti Sport-Club részéről: Balló (Friedmann) Károly, Bienenstock Samu, Deutsch Béla, Egri Dezső és Géza, Esch Hugó, Faludi Jenő, Goldscheider Miksa, Gorka Ágost, Haidinger János, Hellingner István, Kiss Oszkár, Lichtmann Sándor, Markovits Sándor, Meleghy Gyula, Müller József, Pogány György, Rosta Pál, Schwarz Ferenc, Stádlér Rezső, Stosser Samu, Szlovák J. Elemér, Wagner Károly, Wald József;

Budapesti Torna-Club részéről: Buda István, Guttman Alfréd, Hellmich Pál, Iszer Károly, Mannó Mihály, Oláh Károly, Rapos Béla, Róka Nep. János, Sajó Béla, Skrabák István;

Ferencvárosi Torna-Club részéről: Klein Hugó; Fővárosi Torna-Club részéről: Beregi (Bernstein) Andor, Friedmann Hugó, Frisch Gyula, Grünberger László, Gulyás Dezső, Kárpáti Árpád, Nemetz Jenő, Roos Ernő, Schönfeld Aladár, Szabó József, Szemethy Imre, Szentey Sándor, Weisz Hugó H.;

Magyar Athletikai Club részéről: Felhőssy József, Nechwalsky Ervin, Rik Ödön, Zsakovszky Ferenc; Magyar Testgyakorlók Köre részéről: M. Hágó Dezső, Hiller Imre, Náray Géza, Rotter Béla, Tausz Vilmos;

Magyar Úszó-Egyesület részéről: Csásói (Csüdör) Ferenc, Csermák Károly, Feleki Gyula, Fodor Zoltán, Friedmann J. és Lajos, Géber Adolf, Goldmann Ignác, Guttman Henrik, Halmay Zoltán, Herczeg Béla, Holics Ödön, Holub Nándor, Jónás István, Kanyarek Ferenc, Kazár Emil és Tivadár, Kelemen Béla, Munk Arnold, Nagy Aladár, Péczely Andor, Petyán Béla, Pollák Kálmán, Radóczy Károly, Révész Béla, Sebestyén Béla, Szűsz Hugó, Weisz (Csető) Jenő, Vörös Lajos, Wenke Sándor;

»Törökös« Sport-Egyesület részéről: Cseh Ferenc, Ékes József, Gálfalvy Kálmán, Gidró Dávid, Jackwerth Ede, Kalauz József, Kirsteuer Aladár, Löwenrosen Károly, Mayer Rezső, Mervel Géza, Mészáros Gyula, Mezey Sándor, Mike Gyula, Paulik János, Simon János és Rezső, Tolnay Samu, Zborovján József;

Újpesti Torna-Egyesület részéről: Barcsay Akos Ödön, Fehér István, Feldmann Lajos, idős és ifjabb Fürst Oszkár, Hämisch András, Haszpra József, Kertész Vilmos Gyula, Kéméndi Ernő, Labiner Manó, Langfelder Ferenc, Ludwig Antal, Molnár Ferenc és Imre, Reiser Henrik, Rottenburg Gusztáv, Schwarz Jenő, Seidner Aladár, Szalkai Béla, Vágó Aladár, Vermes Rezső és Sándor.

Éven játékosok elleni esetleges kifogások 1 héten belül írásban adandók be.

Az 1903. január 14-én tartott igazgató-tanácsi ülésből. 1. A Rákospalotai Football-Club és a Műgyetemi Football-Club a szövetségbe felvétetnek. 2. Az 1903. évre I. osztályba soroztatnak:

1. A »33« Football-Clubja
2. Budapesti Posta és T. S. E.
3. Budapesti Torna-Club
4. Ferencvárosi Torna-Club
5. Magyar Athletikai Club
6. Magyar Testgyakorlók Köre
7. Magyar Úszó-Egyesület
8. Műgyetemi Football-Club
9. »Törökös« Sport-Egyesület.

- a II. osztályba pedig:
1. Budapesti Athletikai Klub
 2. Budapesti III. ker. Torna- és V. E.
 3. Budapesti Sport-Club
 4. Fővárosi Torna-Club
 5. Rákospalotai Football-Club
 6. Újpesti Torna-Egyesület.

Kimondatott, hogy a bajnokságra nevezett egyesületek, bármikor lépnek is attól vissza, végig szerepelteni fognak a kisorsolt ellenfelek mindig megkapják a 2 pontot.

Horváth Ferenc, főtitkár.

BUDAPESTI III. KERÜLETI TORNA-ÉS VÍVÓ-EGYLET.

Alakulási év 1887. Egyleti helyiség: III. (Újlak), Lajos-utca 34 Gyakorló órák: hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton este 8-9 óráig. Alapító tag 100 korona. Rendes tag és növendék évi 24 korona. Pártoló tag évi 12 korona. Hivatásos lap a Sport-Világ. Elnök: dr. Stern József (III., Zichy-utca 7). Alelnök: dr. Sziklai Salamon, Titkár: Ruda Győző (III., Lajos-utca 156). Pénztáros: Fazekas János (III., Mária-utca 22). Ellenőr: Deutsch Adolf, Szeriáros: Kékessy Imre, Jegyző: Szilágyi Károly, Zászlóartó: Príkel József, Orvos: dr. Unterberg Jenő, Művezető: Tóth István. Football-kapitány: Schabenszky Leó, (III., Lajos-utca 91). Egyleti pálya: III. ker., Határ-utca, (dunapart).

CONDOR KERÉKPÁR-EGYLET.

Alakult 1886. Egyleti helyiség: Frank-téle vendéglő, Szegényház-tér 5. szám. Klubkavéház »Baross«. Elnöki állás betöltetlen. Alelnök: Anton Gyula (lakik: VII., Nefelets-utca 47. II. emeleti). Titkár: Bäumlér Ede (lakik: VIII., Mária-utca 8. sz.). Jegyző: Krammer Kálmán. Pénztáros: Mähr Kálmán (lakik: VI., Izabella u. 50). Ellenőr: Koppán István. T. Kapitány: Novák Alajos, H. kapitány: Kupferschmid Od. Hízmegye: János Péter. Választmányi tagok: Pluchár J., Bauer Rezső, Francsics József, Horváth Lajos, Beirátási díj 4 kor., havi tagsági díj 1 kor. Irásbeli közlemények a titkár címére vagy az egyleti helyiségbe; a pénzküldemények a pénztáros címére küldendők. Összeállítás minden csütörtök és vasárnap, klubkavéház minden vasár- és ünnepnap tartatik. Indulás mindenkor a Baross-kavéházból.

Egyesületünk február hó 12-én csütörtök este 8 órakor tartja rendezévi közgyűlést.

Az évi közgyűlés napirendje:

- a) Az évi beszámoló és pénzüri jelentés elfogadása az elmúlt egyleti évről, valamint a választmányok a felmentvény esetleges megadása.
- b) Új választmány megválasztása.
- c) A választmány, vagy az egyleti tagok indítványainak tárgyalása.

A tagok indítványai azonban az évi közgyűlést megelőző 8 nappal a titkárnak beérteszendők.

Bäumlér Ede, egyleti titkár.

BUDAPESTI TORNA-CLUB.

Alakult 1886. Clubhelyiség: V. ker., Markó-utca 20. sz. a., főreáliskola tornaterme. Tornaórák: minden kedd, csütörtök és szombaton. Alapító tagok: 200 korona. Működő tagok: évenként 28 korona. Pártoló tagok: évenként 10 korona. Egyleti értesítő a »Sport-Világ«. Elnöki állás jelenleg betöltetlen. Másodelnök: Iszer Károly. Alelnök: Karkovszky Vilmos. Titkár: Otte Ferenc. Jegyző: Sajó Béla. Pénztáros: Müller Hugó. Ellenőr: Wrehowszky Vilmos. Szeriáros: Kakas Gyula. Művezető: betöltetlen. Club-orvos: dr. Kovách Aladár. Pénzküldemények Müller Hugó pénztáros címére V., Akadémia-utca 13. sz. alá czimzendők.

Felkérjük a t. tagtárs urakat, miszerint tekintettel arra, hogy a klubnak jelenleg pénzbeszűrésre nincs, a hátralékos tagdíjakat és vívási díjakat közvetlenül Müller Hugó pénztáros úrhoz (V., Akadémia-utca 13. sz. a.) küldjék be, vagy a klubestéken személyesen adják át.

A választmány.

SZERKESZTI ÉS KIADJA:
 A „SPORT-VILÁG“-TÁRSASÁG.
 Képviselet Iszer Károly.

Footballjátékosok figyelmébe.
 Valódi angol foot-ball lapdák, cipők öltözetek s egyéb kellékek dús választékban és igen jutányos árban kaphatók
A. STEIDEL, Berlin G. 22
 Rosenthalerstrasse Nr. 34/35.

BAYER-féle Magyar turista-tapasz.
 Tyükszem, borkéreg és borkeményedés ellen biztosan és gyorsan ható szer. 1 eredeti tekercs 80 fill. 1 korona behűlése mellett bérmentve. Kapható a legtöbb gyógyszerárban, drogueriákban és az egyedüli készítőnél
Vöröskereszt-gyógytár
 Budapesten, VI., Andrassy-út 81. szám.

Telefon 27-12. Telefon 27-12.
SCHEID G. A.,
 arany- és ezüstvakarék-ötvényező-és választóintézet, ékszeralkatrézsek gyára.
Budapest, VII., Holló-utca 6. sz.
 Arany-, ezüst- és bronz-érmek verése sportegyletek, alkalmi ünnepélyek stb. részére. Arany- és ezüsttörmelék, régi pénzek és minden nemesércziartalmú hulladék beolvasztása és beváltása.
 Sürgöny-czim: **Affinerie Budapest.**

SZLOVÁK A.
 férfi-szabó
BUDAPEST, VI., Vörösmarty-utca 42.
 Készít plasztronokat, mindennemű férfi és női sport-öltözékeket.
 Dresszket minden sport-ág részére.

Építész és építőmester urak figyelmébe!
 Dús választékú raktár mindennemű rajz- és másolópapirok, valamint másolóvasznakban és egyéb rajzszerekben eredeti gyári árak mellett. Különleges gyártmányok: fényérzékeny másolópapír és vázson pozitív és negatív, fejlesztő fürdővel vagy a nélkül. Fénymásolatok e készítése. Teljes fénymásolati berendezések.
Magyar vegykészítőműnyű papirgyár.
 Cégtulajdonos: Oser Jakab.
BUDAPEST, V., KÁLMÁN-UTCZA 12.
 Telefon 38-90.

Wessely Lipót
 photo-chemigraphiai műintézet
Budapest, V., Dorottya-utca 11.
 Készít mindennemű clichéket chemigraphia, chromotypia, fametszet stb. útján.
 Vidéki megrendelések legpontosabban eszközöltetnek.

Versenydíjak.
 Művészi kivitelű honi és külföldi műipari különlegességek és sportvonatkozású versenydíjaknak alkalmas tárgyak kaphatók
Hegedüs Zsigmondnál
 Budapest, VI., Andrassy-út 17. szám.
 A tárgyak mindegyikén a legolcsóbb szabott ár van feltüntetve.
 Sportegyletek és tagjai 10% kedvezményben részesülnek.
Versenydíjak.

Sportegyleti tagok figyelmébe!
KÖRTVÉLYESSY GYÖRGYNE
 fűző-készítő
 Budapest, Erzsébet-körút 51. sz. (a körüti fürdő palotájában).
 Szállít különféle bel- és külföldi kelmeiből készült, bármely színű, a legjobb szabású, valódi halcsonttal ellátott díszes és finom kiállítású mellfűzőt, valamint katonai egyenruhához és sportöltönyökhöz szükséges saját készítményű fűzőket. Viselt fűzők jutányosan tisztítottak és javítottak.